

[Adam Møller.]

at jeg ikke mener, vold kan være et tilladt politisk middel hverken i Danmark eller i andre demokratisk styrede lande.

Når der kastes med brosten eller flasker eller øves hærværk her i landet, finder jeg det forkasteligt, selv om gerningsmændene betragter det som et led i en politisk kamp, og når der kastes med æg og råbes nigger efter et fremmed lands ambassadør i Sverige, finder jeg det forkasteligt, selv om det betragtes som et led i en politisk kamp. Der skal ikke være nogen tvivl om dette standpunkt. Derfor finder jeg, at den lovgivning, folketings vedtog i 1967, giver alle nødvendig sikring mod udlevering af personer, der efter dansk demokratisk retsopfattelse ikke bør udleveres. Loven giver, som jeg udtrykker det i betænkningen, alle tilstrækkelig vejledning.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne henvise til, hvad jeg sagde under dette forslags første behandling. Jeg mener, at der deri er svar på de spørgsmål, der er stillet mig.

Som nævnt i udvalgets betænkning har jeg understreget, at de oplysninger, justitsministeriet er i besiddelse af, ikke vil kunne danne grundlag for en beslutning om udlevering af Cleaver til USA. Jeg har flere gange under folketingets og udvalgets forhandlinger om denne sag med henvisning til udleveringsloven udtalt, at der ikke vil kunne ske udlevering fra Danmark for en politisk lovovertrædelse, ej heller hvis der er fare for, at den pågældende på grund af sin politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse af alvorlig karakter.

Jeg har derfor intet imod at give udtryk for dette over for Studenterforeningen i Århus i overensstemmelse med udvalgsflertallets opfordring til mig og med de anførte vendinger.

Niels Matthiasen: Må jeg til hr. Gert Petersen, der beklagede vor ændrede holdning

fra førstebehandlingen til nu, have lov til at sige, at det fremgår jo selv af hr. Gert Petersens mindretalsudtalelse i betænkningen, at han er klar over, at der kan være formelle betænkeligheder ved begrebet frit lejde. Det, der så var afgørende, var at skabe den mulighed, der gav en garanti for, at Cleaver kunne komme, og det, som jeg nok synes man må drage frem, er: hvad er det egentlig, der skilte hr. Gert Petersen fra den formulering, vi nu har fået? Det var jo i virkeligheden kun de tre ord „direkte eller indirekte“, som skulle føjes ind foran „handling“ i teksten. Det kan dog ikke være den afgørende forskel, det kan ikke være de tre ord, der gør, at man ikke kan acceptere selve formuleringen.

Må jeg så sige til hr. Langkilde, når han siger, at jeg og socialdemokratiet er blevet enige med justitsministeren, at det afgørende er, at vi i udvalget stillede forslag om en formulering, der betød en klargørelse af og en konklusion på det, vi havde diskuteret, og det var VKR-partierne, der med uvæsentlige ændringer tiltrådte denne formulering, som også justitsministeren kunne tilslutte sig. Det er en klar forskel fra den tidligere situation.

Jeg kan i øvrigt undre mig lidt over, at hr. Per Federspiel lidt arrogant betegner dette som en helt ligegyldig sag, al den stund han dog erkendte, at vi havde siddet i næsten 10 timer og diskuteret den. Helt ligegyldig kan den jo alligevel ikke have været. Jeg vil også gerne sige både til hr. Adam Møller, som vendte sig mod vold i politisk øjemed — det er kun i Vietnam, man må kaste bomber — og til hr. Per Federspiel om det, jeg sagde om vold, at jeg tror ikke, at vi i Danmark — lykkeligtvis — er i den situation, at vi skal anvende voldsmetoder, men det, jeg sagde, var, at vi betragtede kampen for racemæssig ligestilling som en frihedskamp, og en frihedskamp kan føres på forskellige måder. Den kan føres i skrift, den kan føres i tale, den kan føres gennem normalt organisationsarbejde, hvor det er muligt, og så tilføjede jeg: men den